

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Tarım ve Orman Bakanı Bekir PAKDEMİRLİ** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ıncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla dilerim.

Ömer ÖCALAN
Şanlıurfa Milletvekili

AKP'nin ısrarla sürdürdüğü neoliberal politikaların sonucu olarak, çiftçiler her gün üretimi terk ederken tarımsal üretim ve hayvancılıkta tamamen ithalata dayalı bir politikanın sonucu olarak bugün Viranşehir ve Ceylanpınar'da çiftçi ürettiği soğanı satamamaktadır. Ekonomik krizle birlikte çiftçinin artan maliyeti çiftçinin üretimden kaçışını hızlandırmaktadır. AKP, tarımdaki yapısal sorunlara dair kalıcı çözüm üretmek yerine, var olan yapısal sorunların daha da derinleşmesine yol açacak yanlış politikalarda ısrarını sürdürmektedir.

Tarımsal üretimdeki yapısal sorunlar bu kadar belirginken AKP çiftçiyi, üreticiyi desteklemek yerine tersi olarak küçük çiftçi ve üreticiyi üretimden koparmak adına, sermaye adına politikalar üretmeye devam etmektedir.

AKP'nin yanlış ve yandaş tarım politikasından, bütün çiftçiler olumsuz etkilendiği gibi en fazla Şanlıurfa çiftçisi etkilenmektedir. Çiftçilerin gittikçe artan maliyetler karşısında ya üretimi terk ediyor ya da zorla ayakta kalmaya çalışmaktadır. Şanlıurfa'da yaşanan yoğun işsizlik ve yetersiz yatırımlar ile birlikte girdi maliyetlerindeki artış, ürün satış fiyatlarının düşük olması ve devletin son zamanlarda uygulamaya koyduğu tarım politikaları çiftçiyi üretimden uzaklaşmaya, dolayısıyla, temel geçim kaynağından mahrum kalma noktasına getirmiştir. Buna ilave olarak son iki

yıldır su bedellerinin aşırı bir şekilde artması çiftçi açısından süreci daha da içinden çıkılmaz hale getirmiştir.

Pandemi ile birlikte çiftçilerin maliyetlerinde ciddi artışlar yaşandığı gibi bu maliyet artışlarından kaynaklı olarak çiftçiler üretimden uzaklaşmaktadır. AKP'nin tarım politikaları çiftçiye üretime teşvik eden değil tam tersi olarak çiftçiye tarımsal üretimden uzaklaştırmaktadır. Sulama Birliklerinin keyfi fiyat artışı söz konusu yanlış uygulamalardan yalnızca bir örnektir.

Örneğin Bozova ilçesinde 2020 yılında Sulama Birliği tarafından pamuk için belirlen sulama bedeli 285 TL iken 2021 için 390 TL olarak belirlenmiştir. Yine Mısır için 2021 yılı ücreti aynı şekilde 390 TL olarak belirlenmiştir. Buğday için ise 2020 yılı 85 TL iken 2021 yılı için 120 TL olarak belirlenmiştir.

Bu bağlamda;

- 1- Pandemi sürecinde en çok mağdur olarak kesimlerden birisi olan çiftçilerin maliyet artışları neden dikkate alınmamakta ve buna dair bir çözüm üretilmektedir?
- 2- Her anlamda çiftçinin maliyeti artmaya devam ediyor iken bu aşırı fiyat artışının gerekçesi nedir?
- 3- Örneğin Bozova için belirlenen pamuk sulama bedeli 2020 yılı 258 TL iken 2021 yılı için 390 TL olarak belirlenmesi neye göre hesaplanmıştır?
- 4- Sulama Birliklerinin aşırı fiyat artışı çiftçiye üretimden uzaklaştıran bir uygulama değil midir?
- 5- Benzer şekilde çiftçinin maliyetini artırıcı bir uygulamaların çiftçiye üretimden uzaklaştırdığının bilindiğine göre ısrarla çiftçinin maliyetini artıran politikaların uygulamasının amacı nedir?